

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 22. marts 2019

Sag 94/2018

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Ole Schmidt)

I tidligere instanser er afsagt kendelser af Retten i Glostrup den 14. februar 2018 og af Østre Landsret den 5. marts 2018.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jon Stokholm, Jens Peter Christensen og Lars Hjortnæs.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at oplysningerne om placeringen af politiets aflytningsudstyr anses for ikke at være omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt i medfør af retsplejelovens § 729 a, stk. 3.

Indkærede, T, har nedlagt påstand om stadfæstelse af byrettens kendelse.

Anbringender

Parterne har gentaget deres anbringender.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter bestemmelsen i retsplejelovens § 729 a, stk. 3, har forsvareren adgang til aktindsigt i materiale, som er tilvejebragt af politiet til brug for den sag, som sigtelsen eller tiltalen angår. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med det generelle objektivitetsprincip, som gælder for anklagemyndigheden, hvorefter anklagemyndigheden som udgangspunkt er forpligtet til at

fremlægge alle oplysninger, der måtte have betydning for skyldspørgsmålet i sagen, uanset om der er tale om materiale, som er tilvejebragt til brug for den konkrete sag eller ej.

Retten kan efter anmodning fra politiet bestemme, at reglerne om forsvarerens og sigtedes ret til aktindsigt skal fraviges, jf. retsplejelovens § 729 c.

Højesteret finder, at oplysningerne om, hvor i den pågældende lejlighed, politiets aflytningsudstyr var placeret, ikke kan anses som materiale, der er indhentet af politiet til brug for straffesagen mod T, hvorved bemærkes, at oplysningerne ikke indgik i rapportmateriale eller andet, der blev fremlagt under sagen, og at oplysningerne ikke kunne antages at have betydning for afgørelsen af skyldspørgsmålet.

Højesteret finder på den anførte baggrund, at de omhandlede oplysninger ikke var omfattet af forsvarerens adgang til aktindsigt i medfør af retsplejelovens § 729 a, stk. 3.

Med denne begrundelse stadfæster Højesteret landsrettens kendelse.

Efter sagens videregående betydning skal statskassen betale kæremålets omkostninger.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale kæremålets omkostninger.